

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/92/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010562
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010562.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a členov senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti odsúdenému Z. C., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom E. H. Z., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2021, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. júla 2021, sp. zn. 6Pp/133/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. júla 2021, sp. zn. 6Pp/133/2021, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený Z. C., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35T/92/2010, zo dňa 21.09.2016 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina, sp. zn. 35T/92/2010 zo dňa 30.03.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp. zn. 3To/32/2017 zo dňa 20.07.2017 a podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určil súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal sťažnosť prokurátor do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V odôvodnení sťažnosti uviedol nasledovné:

„Súd je toho názoru, že odsúdený pri výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 7-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s rodinou (najmä partnerka a deti). Z hodnotenia vyplynulo, že vzťahy sú podporné a pozitívne orientované, pričom rodina mu bude nápomocná aj so zaradením do civilného života. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec odsúdený je v súčasnosti kritický k spáchanej trestnej činnosti ako aj plní stanovený program zaobchádzania.

Podľa súdu odsúdený má v registri trestov evidovaných celkom 8 záznamov. Ide teda o kriminálne narušenejšiu osobu, ktorej náprava sa z tohto pohľadu javí ako sťažná. Na druhej strane zákon nevyklučuje podmienene prepustenie ani u osôb, ktoré sú vo výkone trestu opakovane. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať, že trestnej činnosti, pre ktorú bol uznaný vinným vo veci, ktorej trest v súčasnosti vykonáva, sa dopustil v roku 2010.

Následne vykonával trest odňatia slobody v tejto veci do 07.05.2015, kedy mu bola povolená obnova konania. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 07.09.2015 (vykonal trest OS Žilina sp. zn. 28T/31/2009), pričom k opätovnému obmedzeniu jeho osobnej slobody došlo až dňa 19.11.2019 (väzba vo veci OS Čadca sp. zn. 2T/72/2017). Odsúdený tak bol na slobode vyše 4 rokov, pričom súd nezistil, že by sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Uvedené tak dáva predpoklad, že napriek trestnej minulosti odsúdený bude schopný viesť riadny život v podmienkach na slobode.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

S rozhodnutím súdu sa prokuratúra nestotožňuje z nasledovných dôvodov.

Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa vyžaduje okrem splnenia formálnych podmienok aj splnenie materiálnych podmienok, ktoré odsúdený nespĺňa. Menovaný je recidivista, v minulosti bol viackrát odsúdený a bol už vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdenému už v minulosti bola poskytnutá možnosť a priestor k tomu, aby preukázal nápravu, snahu o vedenie riadneho života a o prehodnotenie postojov v doterajšom spôsobe života, pričom dôveru ktorú mu súd v minulosti pri podmiennečnom odsúdení poskytol nevyužil, nespĺnil tieto očakávania a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti, pričom ani výkon trestu odňatia slobody nevedol k jeho náprave.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplýva, že riziko recidívy trestnej činnosti odsúdeného je hodnotené ako stredné, jeho resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá. Vzhľadom na uvedené ústav konštatoval, že odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajskému súdu Trenčín ako súdu príslušnému rozhodnúť o sťažnosti navrhujem, aby uznesenie Okresného súdu v Trenčíne č. k. 6Pp 133/2021 zo dňa 26.07.2021 podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a rozhodol vo veci sám zamietnutím návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.“

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátora do konania neverejného zasadnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 Tr. zák. a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2 Tr. zák.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrhu odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmienčné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie ostatných zákonných podmienok pre podmienčné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za potrebné poukázať na nasledovný obsah odôvodnenia napadnutého uznesenia:

„Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Konkrétne súd prihliadol na v podstate kladné hodnotenie, z obsahu ktorého vyplynulo, že odsúdený I. je kritický k spáchanej trestnej činnosti, II. plní stanovený program zaobchádzania vo všetkých bodoch, III. bol celkom 7-krát disciplinárne odmenený, IV. bol pracovne zaradený ako aj sa zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného.

Pokiaľ ide o zistené nedostatky (nadväzovanie nepovolených kontaktov, nedodržanie ustrojovacej disciplíny, neuloženie osobných vecí podľa vzoru) tie nepovažoval súd za dôvod, pre ktorý by musel konštatovať nesplnenie druhej podmienky. Konkrétne prihliadol k tomu, že odsúdený v súčasnosti nevykazuje za ne žiadny disciplinárny trest, pričom svoje konanie napravil. Tiež je potrebné poukázať na časový odstup, keď posledného previnenia sa odsúdený dopustil pred septembrom 2014, pričom trest vykonáva vrátane započítanej väzby v dvoch obdobiach od 11.02.2010 do 07.05.2015, následne nastúpil na výkon väzby až dňa 19.11.2019 v inej veci, pričom trest v tejto veci začal vykonávať dňa 04.12.2019.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odsúdený preukazuje vo výkone trestu odňatia slobody polepšenie v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Splnená bola aj tretia z citovaných podmienok, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode a neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy.

Súd pri hodnotení tretej podmienky prihliadol na to, že odsúdený vo výkone trestu preukázal svoje polepšenie, bol celkom 7-krát disciplinárne odmenený, zároveň má vytvorené riadne pracovné návyky, keď bol vo výkone trestu pracovne zaradený. Z hodnotenia ústavu tiež vyplynulo, že odsúdený má vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas doby výkonu trestu udržiaval kontakt s rodinou (najmä partnerka a deti). Z hodnotenia vyplynulo, že vzťahy sú podporné a pozitívne orientované, pričom rodina mu bude nápomocná aj so zaradením do civilného života. Z uvedeného súd vyvodil, že v prípade prepustenia odsúdeného na slobodu ten nebude vzhľadom k jeho vybudovaným pracovným návykom a sociálnemu zázemiu odkázaný na páchanie trestnej činnosti v prípade zabezpečovania si svojich základných životných potrieb (ubytovanie, strava). Nakoniec odsúdený je v súčasnosti kritický k spáchanej trestnej činnosti ako aj plní stanovený program zaobchádzania.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

V prípade trestnej minulosti odsúdeného tak je pravdou, že ten má v registri trestov evidovaných celkom 8 záznamov. Ide teda o kriminálne narušenejšiu osobu, ktorej náprava sa z tohto pohľadu javí ako sťažená. Na druhej strane zákon nevyklučuje podmiennečné prepustenie ani u osôb, ktoré sú vo výkone trestu opakovane. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať, že trestnej činnosti, pre ktorú bol uznaný vinným vo veci, ktorej trest

v súčasnosti vykonáva, sa dopustil v roku 2010. Následne vykonával trest odňatia slobody v tejto veci do 07.05.2015, kedy mu bola povolená obnova konania. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 07.09.2015 (vykonal trest OS Žilina sp. zn. 28T/31/2009), pričom k opätovnému obmedzeniu jeho osobnej slobody došlo až dňa 19.11.2019 (väzba vo veci OS Čadca sp. zn. 2T/72/2017). Odsúdený tak bol na slobode vyše 4 rokov, pričom súd nezistil, že by sa dopustil ďalšej trestnej činnosti. Uvedené tak dáva predpoklad, že napriek trestnej minulosti odsúdený bude schopný viesť riadny život v podmienkach na slobode.

Pokiaľ ide o povahu spáchanej trestnej činnosti z obsahu odsudzujúcich rozhodnutí vyplynulo, že odsúdený je vo výkone trestu najmä pre majetkovú trestnú činnosť s prvkami nesilnej (krádež a lúpež). V tomto súd pozitívne prihliadol na pracovné zaradenie odsúdeného vo výkone trestu, zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného, ako aj to, že vo výkone trestu bolo jeho správanie

nekonfliktné, pričom neboli zaznamenané žiadne nátlakové tendencie. Zároveň neboli s ohľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti zistené žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvodné pochybnosti, že odsúdený nepovedie riadny život v podmienkach na slobode.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného bola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keďže odsúdený spĺňal všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie a súčasne určil odsúdenému skúšobnú dobu vo výmere 1 (jeden) rok, ktorú vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, považoval za dostatočnú.“

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmiennečného prepustenia treba uviesť, že odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody v tejto trestnej veci dňa 13.09.2010 a do trestu mu bola započítaná väzba od 11.02.2010 do 13.04.2010, pričom časť trestu vykonal do 07.05.2015, kedy bol prepustený na slobodu a dňa 04.02.2019 nastúpil opätovne do výkonu trestu odňatia slobody s predpokladaným ukončením trestu dňa 08.02.2022. Odsúdený má teda v súčasnej dobe vykonaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmiennečného prepustenia (§ 66 ods. 1, písm. b/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o materiálnu podmienku spočívajúcu v preukázaní polepšenia odsúdeného, krajský súd poukazuje na to, že okresný súd vo vyššie citovanej časti napadnutého uznesenia poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Krajský súd konštatuje, že uvedené skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, pričom v dôvodoch sťažnosti prokurátora nie je správnosť uvedených skutkových zistení okresného súdu vôbec vytykána a ani namietaná správnosť logiky úvah okresného súdu pri vyvodzovaní záverov zo zisteného skutkového stavu veci. Krajský súd tiež podľa obsahu o odôvodnenia napadnutého uznesenia konštatuje, že okresný súd neopomenul sa zaoberať aj skutočnosťami svedčiacimi v neprospech odsúdeného, na ktoré poukázal prokurátor v dôvodoch svojej sťažnosti a uviedol, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nepreukázaní polepšenia odsúdeného a nemožnosti od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa názoru krajského súdu úvahy okresného súdu vychádzajú zo zistených skutočností, svedčiacich nielen v prospech, ale aj v neprospech obžalovaného (na rozdiel od argumentácie prokurátora v dôvodoch podanej sťažnosti), pričom obsahujú logické a rozumné argumenty, vychádzajúce z individuálnych okolností tohto prejednávaneho prípadu, dávajúce jasné odpovede aj na argumentáciu prokurátora v dôvodoch jeho sťažnosti. Preto krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná.

Nad rámec uvedeného krajský súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru okresný súd bral na zreteľ individuálne okolnosti uvedeného prípadu, keď prihliadal na to, ako sa menilo konanie odsúdeného počas doby, ktorá uplynula v súvislosti s výkonom dlhodobého trestu odňatia slobody odsúdeného. Za správny považoval krajský súd záver okresného súdu, podľa ktorého odsúdený nastupoval výkon predmetného dlhodobého trestu odňatia slobody so sklonmi zabezpečovať si prostriedky k životu trestnou činnosťou. Preto krajský súd považoval za správny prístup okresného súdu k riešeniu aj otázky, či výkonom predmetného trestu odňatia slobody sa u odsúdeného podarilo eliminovať uvedené sklony k páchaniu trestnej činnosti a splniť aj výchovný účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa názoru krajského súdu argumentácia okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia dáva rozumné a logické odpovede na to, prečo ho zistené skutočnosti presvedčili o splnení všetkých zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody aj napriek skutočnostiam, na ktoré poukazoval prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.